

בש"פ 8528/22 - אבי סיני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8528/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: אבי סיני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
29.11.2022 (כבוד השופט א' גורדון) ב-מ"ת
54174-11-22

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. ענייננו בערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 29.11.2022 (השופט א' גורדון) ב-מ"ת 54174-11-22, שבגדרה הורה בית המשפט על המשך מעצרו של העורר עד לאחר הגשת תסקיר מאת שירות המבחן ומתן החלטה אחרת.

2. ביום 24.11.2022 הוגש נגד העורר ונגד אדם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף) כתב אישום המייחס לעורר עבירה של עסקה אחרת בסם לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסחחדש], התשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, העורר והנאשם הנוסף קשרו קשר לביצוע עסקה בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של כ-100 גרם. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה נגד העורר והנאשם הנוסף בקשה למעצרם עד תום ההליכים (להלן: הבקשה).

ביום 29.11.2022 התקיים דיון בבקשה לפני בית המשפט המחוזי, שבמהלכו ביקש בא-כוח העורר כי העורר ישוחרר למעצר בית באיזוק אלקטרוני, בפיקוח ערבים. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, קבע בית המשפט כי טרם ההכרעה בנוגע להמשך מעצרו של העורר יש להפנותו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן; ובתוך כך הורה כי עד לקבלת התסקיר וכל עוד לא ניתנה החלטה אחרת, יותר העורר במעצר. בהחלטה ציין בית המשפט לחובת העורר כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע המיוחס לו בכתב האישום; וכי קיימת עילת מעצר בשל המסוכנות הנשקפת ממנו לנוכח טיב הסם המסוכן שבו מדובר, הנסיבות שבהן בוצעה העבירה, ובשים לב לחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בגין עבירה מהסוג המיוחס לעורר. מנגד ציין בית המשפט לזכותו של העורר כי מדובר באדם בוגר נטול הרשעות קודמות כלשהן. במכלול השיקולים נקבע כי נדרשת בחינה של שירות המבחן "כדי להעמיק חקר בשאלת הסיכון והאפשרות אם קיימת להתמודד עמה באמצעות חלופת מעצר". משכך, הפנה בית המשפט את העורר לקבלת תסקיר מעצר, והורה כי התסקיר יוגש עד ליום 22.1.2023.

3. מכאן הערר שלפניי. העורר טוען כנגד עוצמת הראיות שאליהן התייחס בית המשפט המחוזי, ומציין כי ככל שקיימת מסוכנות מצדו הרי שמדובר במסוכנות הנוגעת אך להישנותה של עבירה מהסוג שבה הוא נאשם. לדבריו, בהינתן חולשת הראיות ואופי המסוכנות המתואר, שגה בית המשפט המחוזי משהורה על המשך מעצרו עד להגשת תסקיר. לגישתו, שומה היה על בית המשפט המחוזי להתרשם באופן בלתי אמצעי מחלופת המעצר שהוצעה על ידו "ורק אז להחליט אם יש בכוחה של החלופה לאיין את הסיכון הנשקף מהעורראו יש צורך בבדיקה מעמיקה יותר באמצעות שירות המבחן".

4. לאחר עיון בערר, על נספחיו, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות אף בלא צורך בתגובת המשיבה או בקיום דיון.

ראשית דבר יצוין כי מדובר בערר על החלטה שמורה על "מעצר ביניים", ולא על החלטה שמורה על מעצר עד תום ההליכים. כידוע, סעיף 21 לחוק המעצרים קובע כי מעצר נאשם עד תום ההליכים מותנה בשלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכאורה, קיומה של עילת מעצר והיעדר חלופת מעצר הולמת. במקרה דנן בית המשפט המחוזי אמנם הכריע בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ובאשר לקיומה של עילת מעצר, אך הוא טרם הכריע ביחס לאפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר. משכך מדובר ב"ערר ביניים", שלגביו כבר נקבע בפסיקת בית משפט זה כי אין להידרש אליו אלא בהתקיימן של נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון טעות ברורה שנפלה בהחלטה הנוגעת לקיומן של ראיות לכאורה או לקיומה של עילת מעצר או במקרה שבו מדובר במעצר שאינו חוקי מסיבה אחרת (בש"פ 8505/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (12.12.2022); בש"פ 4561/21 אבו עסב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.7.2021); בש"פ 4026/15 מזאריב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.6.2015)). המקרה דנן אינו בא בגדר חריגים אלה.

ניתן היה לסיים את הדיון כאן, אך לא אסתפק בכך.

5. כאמור, ברקע הדברים מעלה העורר טענות המופנות כנגד עוצמת הראיות. בעיקרו של דבר, כך לטענתו, אין תימוכין בראיות לכך שידע מה מהות החומר שאותו הוא מעביר; וממילא לא ניתן ללמוד מן הראיות על מסוכנות מיוחדת הנשקפת ממנו. אין בידי לקבל טענה זו. בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו כי "את התיזה כי דובר אך 'בשליח' "

לא אוכל לקבל לצורך החלטה זו, [משהעורר] עצמו הכחישה בחקירותיו, ואיני רואה מקום בשלב זה לקבוע אחרת.

6. טענתו הנוספת והעיקרית של העורר נוגעת לכך שבית המשפט המחוזי הפנה אותו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. לגישת העורר, בהינתן נסיבותיו האישיות ואופי המסוכנות הנשקפת ממנו, על פניו ניתן להסתפק בחלופת מעצר ואין צורך בקבלת תסקיר בעניינו. על כן, לטענתו, שומה היה על בית המשפט המחוזי לחקור את המפקחים שהוצעו על ידו ולהחליט אם ניתן לשחררו למעצר בית בפיקוח אלקטרוני. אלא שגם בעניין זה לא מצאתי הצדקה להתערב. העורר הוא אמנם אדם לא צעיר ונטול עבר פלילי, אך בית המשפט המחוזי התייחס לכך במפורש וזקף נסיבות אלה לזכותו. לצד זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי ישנן ראיות הקושרות את העורר למעשים המיוחסים לו ומלמדות כי היה מעורב בעסקה בסם מסוכן מסוג קוקאין. לגבי עסקאות בסם מהסוג הנדון כבר נקבע בפסיקה כי ביצוען מעיד על רמת מסוכנות גבוהה כלפי הציבור (בש"פ 2740/18 אזוראיני' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.4.2018)); ואף נקבע שכלל לא ייטה בית המשפט לשחרר נאשם בעבירות מסוג זה לחלופת מעצר (בש"פ 8667/18 מדינת ישראל נ' מיעראי, פסקאות 8-9 (7.12.2018); בש"פ 5642/18 חג'אניני' מדינת ישראל, פסקה 13 (9.9.2018)). חרף הדברים האלה, בית המשפט המחוזי שקל את נסיבותיו האישיות של העורר ולא שלל אפרויריאת האפשרות שישלח לחלופת מעצר; אלא אך הפנה אותו לצורך זה לקבלת תסקיר, והחלטה זו הגיונה בצידה. זאת יש לציין, בניגוד לנאשם הנוסף, שהוא בעל עבר פלילי עשיר ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד תום ההליכים בלא שראה מקום להפנותו לקבלת תסקיר. כפי שעמד על הדברים בית המשפט המחוזי "בנסיבות המעשים המיוחסים [לעורר], משלא סיפק להם הסבר הולם בחקירותיו", נדרשת בחינה של שירות המבחן טרם הכרעה באפשרות של חלופת מעצר. ומהדברים עולה הקושי הכרוך בהערכת המסוכנות וטיב החלופה על ידי בית המשפט עצמו במקרה דנן (ראו: בש"פ 27/15 יונסנ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.1.2015)).

עוד אציין כי לא נעלמו מעיני דבריו של העורר בפתח הערר, שלפיהם יהיה עליו להמתין "חודשיים במעצר עד לקבלת תסקיר של שירות המבחן", שכן מועד הגשת התסקיר נקבע על ידי בית המשפט המחוזי ליום 22.1.2023. כידוע, שירות המבחן מצוי תחת עומס רב מאוד שנובע ממחסור בקציני מבחן, ומוביל לעיכובים משמעותיים במועדי ההגשה של תסקירי מעצר. אך לאחרונה עמד בית משפט זה על הדברים, והתייחס להשפעותיו של המחסור בקציני מבחן על הליכי המעצר המתנהלים בבתי המשפט ברחבי הארץ (בש"פ 7892/22 סולטנה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (28.11.2022)). עם זאת, אין בכך כדי להטות את הכף במקרה הנדון; ויצוין כי נסיבות אלה עמדו גם לנגד עיניו של בית המשפט המחוזי, בקובעו:

"אני ער לכך שמדובר בהמתנה של חודשיים במעצר, מחיר לא מבוטל עבור [העורר], אך בנסיבות המעשים המיוחסים לו, משלא סיפק להם הסבר הולם בחקירותיו ובשים לב לכלל שעוצב בפסיקה עליו עמדתי לעיל, אני סבור כי נדרשת בחינה של שירות המבחן טרם הכרעה בעניינו."

דברים אלה מקובלים עליי. ועם זאת ייאמר כי יש לקוות שהתסקיר אמנם יוגש במועד, וכי בית המשפט יידרש לו בסמוך לאחר הגשתו כפי שנקבע בהחלטתו.

7. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשפ"ג (19.12.2022).

עמוד 3

ש ו פ ט ת
